

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

30 martie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Nadejda TOMA
Liliana CATAN
Ion GUZUN

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de avocata Bulgari Carolina în numele inculpatului și de inculpat, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2021, în cauza penală privind-l pe

MARCOV Vadim XXXXX, născut la
XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 05.01.2021 – 22.02.2021;

Instanța de apel: 17.03.2021 - 23.11.2021;

Instanța de recurs: 22.02.2022- 30.03.2022.

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din 22 februarie 2021, cauza fiind examinată conform prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, Marcov Vadim a fost recunoscut vinovat și condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 4 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 85 alin. (1) Codul penal, se adaugă parțial la pedeapsa stabilită prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința Judecătorie Cahul, sediul Central din 11 decembrie 2019, stabilindu-i astfel definitiv lui Marcov Vadim o pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de 3 ani și 1 lună, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Măsura preventivă obligarea de a nu părăsi țara, aplicată față de Marcov Vadim prin ordonanța procurorului din 28 decembrie 2020 și prelungită prin încheierea instanței de judecată din 22 ianuarie 2021, a fost menținută până la intrarea în vigoare a sentinței.

S-a încasat de la Marcov Vadim în folosul statului cheltuielile judiciare în sumă de 1680 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, în circumstanțe de timp și loc necunoscute de organul de urmărire penală, Marcov Vadim, urmărind scopul consumului personal a substanțelor stupefiante, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea lor, acționând cu intenție directă îndreptată la atingerea scopului stabilit, a intrat în posesia unui pachetel în care se afla substanță solidă cristalizată, pe care l-a păstrat ilegal la sine până la data de 17.02.2020, ora 17:30, când, aflându-se pe XXXXX și manifestând un comportament suspect, a fost stopat de către colaboratorii de poliție și condus la Inspectoratului de Poliție Centru al DP mun. Chișinău, unde acesta a predat polițiștilor pachetelul cu substanță solidă cu aspect de cristale de culoare albă, care potrivit concluziilor din Raportul de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/1-R-769 din 26.02.2020, reprezenta PVP (a-pirrolidinovalerophenone), care se atribuie la categoria substanțelor stupefiante, în cantitate de 0,430 gr..

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Marcov Vadim a săvârșit circulația ilegală a drogurilor fără scop de înstrăinare, adică, păstrarea și transportarea drogurilor, săvârșită în proporții mari și fără scop de înstrăinare, infracțiune prevăzută la art. 217 alin. (2) Cod penal.

3. Nefiind de acord cu sentința, avocata Bulgari Carolina în interesele inculpatului, fără a contesta vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, a depus apel prin care a solicitat casarea parțială a sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care lui Marcov Vadim să-i fie aplicată pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, iar pedeapsa aplicată prin condamnarea anterioară să fie executată separat și a nu se încasa de la Marcov Vadim în beneficiul statului cheltuielile legate de efectuarea expertizei în mărime de 1680 lei.

În motivarea cererii s-a invocat că, în cadrul instanței de fond avocatul a solicitat ca la stabilirea pedepsei să se țină cont de faptul că inculpatul și-a recunoscut vinovăția, se caracterizează pozitiv, infracțiunea dată face parte din categoria infracțiunilor ușoare ținând cont de prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, să-i fie aplicată pedeapsa sub forma de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 130 ore, iar pedeapsa aplicată prin condamnarea anterioară să fie executată separat. Inculpatul și-a manifestat căința sinceră față de cele întâmplate a solicitat sa-i fie aplicată pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, iar pedeapsa aplicată prin condamnarea anterioară să fie executate separat.

Susține că, la judecarea cauzei, instanța de judecată trebuie să studieze multilateral în deplină măsură și obiectiv, toate circumstanțele și datele prezentate care caracterizează atât negativ, cât și pozitiv persoana inculpatului și care au o importanță esențială pentru stabilirea categoriei și mărimii pedepsei, iar reieșind din prevederile legale, din circumstanțele cauzei, din probele și declarațiile participanților, apărarea

ajunge la concluzia ca instanța a aplicat o pedeapsa neproportională și prea aspră lui Marcov Vadim.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2021, apelul avocatei Carolina Bulgari a fost respins ca nefondat, sentința s-a menținut fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, instanța de fond a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării și just a adoptat o sentință de condamnare în privința inculpatului în baza art. 217 alin. (2) Cod penal.

Instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului, cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale prevăzute de art. 364¹ Cod de procedură penală, lucrul primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii enunțate, nu a fost viciată, în cadrul urmăririi penale n-au fost încălcate normele imperative din Codul de procedură penală, fapt care a condiționat concluzia că, instanța de apel nu era în drept a reține o altă situație de fapt decât cea reținută în rechizitoriu și de către prima instanță.

Instanța de apel a respins argumentele expuse în cererea de apel precum că, instanța de fond i-a aplicat inculpatului o pedeapsa prea aspră, or, instanța de judecată a reținut în privința inculpatului agravanta - săvârșirea infracțiunii de către o persoană care fiind condamnat pentru o altă infracțiune și aflându-se în perioada de probațiune, a mai comis o infracțiune intenționată ușoară, de unde reiese că pedeapsa aplicată în privința acestuia nu și-a atins scopul și acesta din urmă nu a conștientizat cele săvârșite și este predispus de a săvârși și în continuare infracțiuni, astfel, instanța de fond corect a calificat acțiunile inculpatului în baza art. 217 alin. (2) Cod penal și legal i-a stabilit pedeapsa prin prisma art. 85 alin. (1) Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani și 1 lună, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

La stabilirea categoriei și a măsurii de pedeapsă inculpatului, instanța a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, aplicând-i o pedeapsă corectă, echitabilă și legală și menționând că, inculpatul *a* recunoscut vinovăția și a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală (f.d. 136), dar și ținând cont de amploarea și pericolul pentru sănătatea și securitatea publică pe care îl generează consumul drogurilor.

Prin urmare, inculpatul Marcov Vadim nu și-a schimbat atitudinea față de normele ocrotite de lege, a comis alte fapte infracționale, prin ce se formează convingerea că, o pedeapsă mai blândă, solicitată în cererea de apel nu-și va atinge scopul pedepsei penale prevăzut în art. 61 Cod penal.

De rând cu cele menționate, instanța de apel a respins argumentele cu privire la asprimea pedepsei și solicitarea ca pedeapsa stabilită prin condamnarea precedentă să fie executată separat, or, conform art. 90 alin. (10) Cod penal, în cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei săvârșește în termenul

de probă o nouă infracțiune intenționată, instanța de judecată îi stabilește o pedeapsă în condițiile art. 85, dacă, după caz, nu sânt aplicabile prevederile alin. (11) din prezentul articol.

Sentința primei instanțe a fost contestată de avocata Bulgari Carolina și în privința cheltuielilor judiciare în sumă de 1680 lei. Instanța de apel, prin prisma prevederilor art. 227- 229 Cod de procedură penală, nu a reținut ca fiind justificată solicitarea părții apărării privind respingerea cererii acuzatorului de stat cu privire la încasarea de la inculpat a cheltuielilor judiciare în sumă de 1680 lei or, potrivit Legii nr. 316 din 22.12.2017 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, în vigoare din 09.02.2018, au fost operate modificări la art. 143 Cod procedură penală, potrivit cărora aliniatul (2) al articolului 143 Cod procedură penală a fost abrogat. În acest sens, instanța de apel reiterează că, potrivit modificărilor operate prin Legea nr. 316 din 22.12.2017 a fost exclus art. 143 alin. (2) Cod procedură penală, potrivit căruia: plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul mijloacelor bugetului de stat, prin urmare normele procedural penale nu prevăd expres achitarea din contul statului a cheltuielilor judiciare, ce constituie cheltuieli legate de expertiza judiciară.

În acest sens, instanța de apel a reținut ca fiind justificată soluția instanței de fond și în această parte, întemeiat fiind admisă solicitarea procurorului privind încasarea de la inculpat a cheltuielilor judiciare pentru efectuarea expertizei judiciare în sumă de 1680 lei, or, potrivit normelor legale menționate supra cheltuielile judiciare solicitate pentru efectuarea expertizei.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocata Bulgari Carolina în numele inculpatului și inculpatul au depus recursuri ordinare.

6.1 Avocata Bulgari Carolina a invocat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 15), 16) Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei și pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, iar pedeapsa aplicată prin condamnarea anterioară să fie executată separat.

În motivare recurenta a indicat că, instanța de apel eronat și neprobat a ajuns la concluzia că pedeapsa aplicată este prea blândă și scopul legii penale nu va fi atins. Consideră că instanța de apel a interpretat în mod eronat legea și nu au luat în considerare circumstanțele care au importanță pentru examinarea pricinii în fond.

Apărătoarea Carolina Bulgar a pledat pentru aceea ca, la stabilirea pedepsei, să se țină cont de faptul că, inculpatul a recunoscut vina și a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, infracțiunea săvârșită de el face parte din categoria celor ușoare, solicitând stabilirea unei pedepse conform prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, iar pedeapsa aplicată prin condamnarea anterioară să fie executate separat.

6.2 Inculpatul în recurs nu a invoca prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei, revizuirea cauzei și emiterea unei hotărâri noi, conform căreia în privința lui să fie aplicate prevederile Legii Republicii Moldova nr. 243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, și în conformitate cu cerințele art. 107 Cod penal, înlăturarea răspunderii penale și emiterea decizii cu privire la încetarea cauzei penale.

În motivare recurentul a indicat că, temei pentru depunerea unei plângeri împotriva deciziei este că a fost adoptată Legea Republicii Moldova nr. 243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, sub incidența căreia se regăsesc și acțiunile sale.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursurilor ordinare, menționând că acestea urmează a fi declarate inadmisibile, ca fiind vădit neîntemeiate și lipsite de temeiuri legale.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare nominalizate pe baza materialului din dosar și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

Colegiul penal menționează că, prezenta cauză se încadrează excepției indicate la pct. 5.3.2 lit. b) din Dispoziția nr. 5 din 02 martie 2022 a Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova, ce a permis judecarea cauzei pe durata stării de urgență.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.*

8.1 Din textul recursului declarat de avocata Bulgari Carolina, se constată că acesta a invocat temeiuri de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 15), 16) Cod de procedură penală și critică soluția instanței de apel, din motiv că, în opinia sa, instanța eronat i-a respins apelul și instanța urma să-i aplice inculpatului pedeapsă non privativă de libertate și să stabilească executarea pedepselor separat.

Potrivit textului, recurenta nu a concretizat care din temeiurile pct. 6) le pune la baza cererii de recurs și prin ce se confirmă aceste temeiuri, iar alegerea din oficiu de către instanța de recurs a temeiului din cele 5 menționate de legislator este inadmisibilă și prin urmare, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, nu-și găsesc confirmare la examinarea cauzei în ordine de recurs ordinar.

Ca temei de casare a fost invocat și pct. 15) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală- „ *instanța de judecată internațională, prin hotărâre pe un alt caz, a constatat o încălcare la nivel național a drepturilor și libertăților omului care poate fi reparată și în această cauză*”, însă urmează a fi respins ca nefondat și acest argument pe motiv că, recurenta a invocat formal temeiul respectiv fără a motiva prin prisma erorilor presupus depistate în decizia atacată.

În continuare, Colegiul penal notează că, deși avocata invocă temeiul pentru declararea recursului prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 16) Cod de procedură penală- *norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție*, în conținutul cererii nu expune nici o argumentare în susținerea respectivului, iar instanța de recurs nu este competentă să-l completeze din oficiu.

Faptul că apărarea nu este de acord cu pedeapsa stabilită, considerând-o prea aspră, nu poate servi temei pentru aplicarea în privința lui Marcov Vadim a pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității și dispunerea executării pedepselor separat.

Infrațiunea comisă de Marcov Vadim, prevăzută de art. 217 alin. (2) Cod penal se pedepsește *cu amendă în mărime de la 400 la 700 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de până la 150 de ore, sau cu închisoare de până la 1 an, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 5000 la 7000 unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate sau cu lichidarea persoanei juridice*. Din cele menționate, instanța a ținut cont de cerințele atât a acuzatorului de stat cât și a apărătorului și de impactul infracțiunii asupra societății, de recunoașterea vinovăției în comiterea infracțiunii și prezența circumstanței agravante- săvârșirea infracțiunii de către o persoană care fiind condamnat pentru o altă infracțiune și aflându-se în perioada de probațiune, a mai comis o infracțiune intenționată ușoară.

Drept consecință, pedeapsa stabilită anterior nu și-a atins scopul și ultimul nu a conștientizat cele săvârșite, este predispus de a săvârși și în continuare infracțiuni, prin urmare, corect a stabilit pedeapsa cu aplicarea prevederilor art. 85 alin. (1) Cod penal, sub formă de închisoare pe termen de 3 ani și 1 lună, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Schimbarea pedepsei în muncă neremunerată în folosul comunității, conform solicitării recurentului nu a fost argumentată, iar acesta nu motivează de ce instanța de recurs ar trebui să se implice în schimbarea ei, motiv pentru care, se respinge solicitarea dată.

Față de lucrul judecat, Colegiul consideră că instanța de apel legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind pedeapsa aplicată inculpatului în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, just și argumentat a ținut cont de prevederile art. 7, 61,

75, 85 Cod penal, art. 364¹ Cod de procedură penală, conform cărora la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoarea.

Criticile formulate de recurentă în recurs au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel, care le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la **pct. 5**, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, or materialul probator al cauzei penale dovedește incontestabil legalitatea temeiurilor de fapt și de drept care au dus la pronunțarea hotărârii recurate.

În acest punct de analiză, Colegiul consideră necesar de a face trimitere și la jurisprudența constantă a Curții Europene, prin care s-a statuat cu titlul de principiu că, în cazul în care instanța supremă refuză să admită o cauză din motivul că nu sunt întrunite temeiurile legale pentru această cauză, o motivare foarte succintă poate satisface cerințele art. 6 din Convenție. (cauza *Bachowski v. Polonia* din 02.11.2010).

8.2 Cu privire la recursul ordinar depus de inculpat, recurentul critică hotărârea, solicitând casarea deciziei, însă nu face trimitere la temeiurile prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală sau la presupusele erori depistate în decizie. Suplimentar, solicită aplicare în privința lui a prevederilor Legii Republicii Moldova nr. 243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, și în conformitate cu art. 107 Cod penal, înlăturarea răspunderii penale și încetarea cauzei penale.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că recursul este declarat peste termen.*

Din actele cauzei se constată că inculpatul a depus recursul ordinar și cererea privind aplicarea amnistiei la data de **21.02.2022**.

Una din cerințele obligatorii la depunerea recursului ordinar se referă la respectarea termenului de declarare a acestuia de către titularii cererii respective. În corespundere cu prevederile art. 422 Cod de procedură penală, termenul de declarare a recursului este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei instanței de apel. Ca atare, termenul de recurs are caracter imperativ, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar recursul declarat după expirarea termenului se consideră ca tardiv, deoarece legea procesual-penală nu prevede posibilitatea de repunere în termen a recursului.

În același context se relevă că, potrivit dispozițiilor art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală: *„în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.”*

Reieșind din actele cauzei, din motive necunoscute, inculpatul nu s-a prezentat la pronunțarea deciziei motivate, însă, în adresa lui și a apărătorului său au fost expediate copiile deciziei motivate, la rândul său, avocata Bulgari Carolina în termen a depus recurs ordinar.

Iar recursul ordinar declarat de inculpat a fost expediat și înregistrat la Curtea Supremă de Justiție după termenul prevăzut de lege. Durata termenului de recurs este stabilită prin lege. Acest termen nu poate fi prelungit sau scurtat de instanța de judecată. El este absolut, are un caracter imperativ, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac.

Pe cale de consecință, având în vedere cele consemnate supra, Colegiul reține că, în cauza diferită judecării, termenul de declarare a recursurilor a fost omis de către recurent, respectiv argumentele aduse de acesta în cererea de recurs nu vor fi preluate pentru examinare, el fiind decăzut de dreptul de a exercita această cale de atac.

Referitor la cererea de aplicare a amnistiei față de condamnat, Colegiul penal o respinge, or conform art. 1 pct. 2) al Legii nr. 243 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova din 24 decembrie 2021, *aplicarea amnistiei față de persoanele condamnate se decide de comisiile speciale privind aplicarea amnistiei în privința persoanelor condamnate (în continuare – comisii speciale), instituite, în acest sens, în cadrul fiecărei instituții care pune în executare pedeapsa, din reprezentanți ai Administrației Naționale a Penitenciarelor, ai Inspectoratului Național de Probațiune, precum și din experți psihologi judiciari atestați*. Prin urmare, condamnatul are dreptul de a solicita aplicarea amnistiei în privința sa prin intermediul Comisiei speciale privind aplicarea amnistiei, or instanța de recurs nu este împuternicită să se expună în această parte.

Prin urmare, având în vedere considerentele menționate supra și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar

criticele din recursul înaintat de avocata Bulgari Carolina nu și-au găsit confirmare, iar recursul inculpatului este tardiv.

9. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 2), 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursurilor declarate împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Chișinău din 23 noiembrie 2021, în cauza penală privindu-l pe MARCOV Vadim XXXXX, de avocata Bulgari Carolina în numele inculpatului din 14 februarie 2022 ca fiind vădit neîntemeiat și de inculpat din 21 februarie 2022 ca fiind declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 26 mai 2022.

Președinte

Nadejda TOMA

Judecător

Liliana CATAN

Judecător

Ion GUZUN